

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CI. — Wydana i rozesłana dnia 11. października 1902.

Treść: № 195. Rozporządzenie, dotyczące się wykonania ustawy z dnia 19. lipca 1902, którą zaprowadzono podatek od osobowych biletów jazdy na kolejach żelaznych.

195.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu, kolei żelaznych i handlu z dnia 27. września 1902,

tyczące się wykonania ustawy z dnia 19. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 153, którą zaprowadzono podatek od osobowych biletów jazdy na kolejach żelaznych.

W przedmiocie wykonania ustawy z dnia 19. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 153, dotyczącej się zaprowadzenia podatku od osobowych biletów jazdy na kolejach żelaznych, rozporządza się, co następuje:

I. Chwila wejścia ustawy w wykonanie.

Artykuł 1.

Ustawa z dnia 19. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 153, dotycząca się zaprowadzenia podatku od osobowych biletów jazdy na kolejach żelaznych, zacznie obowiązywać jednocześnie z ustawami, wymienionymi w §ie 13ym tej ustawy, t. j. dnia 1. stycznia 1903.

II. Podatek od biletów jazdy.

Artykuł 2.

Podstawa opodatkowania.

W myśl §u 1go ustawy, podatek biletowy wymierzany być ma od ceny jazdy, jaką w danej chwili

pobiera się za przewóz osób w krajach, w których ustawa ma moc obowiązującą. Przez cenę jazdy rozumieć należy wszelkie należności, które w krajach ustawą objętych z jakiegokolwiek tytułu pobierane są za przewóz osób na kolejach żelaznych. Świadczenia pieniężne innego rodzaju, jakoto kary, przepadłe pieniądze za zamówienia, opłaty za karty wstępu na dworzec, należności, za uiszczeniem których podróżujący, uprawniony na podstawie biletu do jazdy w ogóle, nabywa prawo na pewne miejsce w przedziale wagonu (Platzkarten) itd., nie podlegają opodatkowaniu.

Artykuł 3.

Różnica między kolejami głównymi, lokalnymi i małymi.

1. Za koleje lokalne w pojęciu §u 1go, lit. b ustawy uważać należy te koleje, które na zasadzie ustaw z dnia 25. maja 1880, Dz. u. p. Nr. 56, z 17. czerwca 1887, Dz. u. p. Nr. 81, lub z 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, otrzymały jako takie koncesyę.

2. Za koleje małe w pojęciu §u 1go, lit. c ustawy uważać należy te koleje, które stosownie do ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, otrzymały koncesyę jako koleje małe (trzeciorzędne).

3. Te koleje, które koncesyonowane są wprowadzić pod nazwą kolei lokalnych (drugorzędnych), jednak nie na zasadzie ustaw w punkcie 1ym wymienionych, podlegają postanowieniom, odnoszącym się do kolei głównych.

Artykuł 4.

Komunikacya z krajami Korony węgierskiej, tudzież z Bośnią i Hercegowiną.

Postanowieniu §u 2go ustawy podlegają z zasady bilety wydane do jazdy wprost w następujących kierunkach:

1. z królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych do krajów Korony węgierskiej, do Bośni i Hercegowiny i poza granice tych krajów;

2. z krajów Korony węgierskiej lub z Bośni i Hercegowiny do królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, tudzież poza granice tych ostatnich;

3. z zagranicy przez królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane do krajów Korony węgierskiej lub do Bośni i Hercegowiny, albo też przez kraje Korony węgierskiej lub Bośni i Hercegowinę do królestw i krajów, w Radzie państwa reprezentowanych.

Artykuł 5.

Zniżony wymiar podatku.

Koleje główne, co do których zachodzą warunki, dotyczące wymiaru podatku w §ie 3im ustawy dla III. klasy ustanowionego, winny wnieść prośbę do Ministerstwa kolei żelaznych o uznanie tych warunków, dołączając do niej potrzebne dokumenty, a decyzyę, jaką rzeczono Ministerstwo wyda w tym względzie, przedłożyć właściwej władzy skarbowej pierwszej instancyi (artykuł 9).

Artykuł 6.

Pobór podatku.

1. Podatek od biletów jazdy pobierać będą przedsiębiorstwa przewozowe od osób obowiązanych do uiszczenia należności za przewóz jednocześnie z opłatą za bilet.

2. Na biletach jazdy uwidoczniona być ma cała opłata, jaką się pobiera, to jest cena jazdy z doliczeniem podatku.

3. Przy doliczaniu podatku biletowego do taryfowych cen jazdy nie można części ułamkowych halеры każdej z obu kwot z osobna zaokrąglać na sumę wyższą lub niższą; zamiast więc zaokrąglać osobno opłatę za przewóz a osobno podatek, należy uczynić to dopiero z należnością ogólną, jaka wynika po doliczeniu podatku do opłaty za przewóz, i to według postanowień, wydanych w tym względzie przez Ministerstwo kolei żelaznych.

4. Taryfy osobowe, które wskutek doliczenia podatku do cen jazdy uległy zmianom, przedłożyć należy przed ich zaprowadzeniem Ministerstwu kolei żelaznych do potwierdzenia.

Artykuł 7.

Oddawanie podatku do skarbu państwa.

1. Zarządy kolejowe winny na podstawie dochodów, uzyskanych każdego miesiąca z ruchu osobowego podatkowi podlegającego, obliczyć podatek biletowy i nie czekając na urzędowe wymierzenie, odesłać go do kasy państwa.

2. Podatek biletowy składa się za przedłożeniem kontrakwitu (dokumentu złożenia) w tym urzędzie odbiorczym, który ustanowiony jest w siedzibie właściwej naczelnej władzy skarbowej pierwszej instancyi (artykuł 9).

3. Gdyby do 15go dnia miesiąca, następującego bezpośrednio po miesiącu, za który podatek ma być oddany, nie można było zrobić stanowczego obrachunku (punkt 4), w takim razie złożyć należy najpóźniej tego dnia tytułem zadatku taką kwotę, jaka odpowiada ostatecznie obliczonej należności za ten sam miesiąc roku poprzedzającego, i zaokrąglić ją na 50 koron.

W pierwszym roku mocy obowiązującej ustawy zadatek ten wynosić będzie na kolejach głównych cztery razy tyle, na kolejach lokalnych dwa razy tyle, a na kolejach małych trzy razy tyle, ile wynosiły należności stemplowe od biletów jazdy, uiszczone za ten sam miesiąc roku poprzedzającego.

4. Ostateczny obrachunek należności podatkowej nastąpić powinien najpóźniej do 15go dnia czwartego miesiąca, licząc od miesiąca, za który się podatek należy.

W tym ostatecznym obrachunku wykazać należy według przykładu w załączonym wzorze za-
wartego — i to oddzielnie co do linii własnych, a oddzielnie co do poszczególnych linii na obcy rachunek utrzymywanych — następujące szczegóły: Wzór.

a) dochód brutto, uzyskany z ruchu osobowego podatkowi podlegającego, przyczem części tego dochodu, które w myśl §§ów 1, 2 i 3 ustawy podlegają rozmaitemu wymiarowi podatku, wyszczególnić należy każdą z osobna; wyszczególnienie to staje się względem ruchu, o którym mowa w §ie 2im ustawy, zbędnem, jeżeli w myśl artykułu 12go ustanowiono kwotę ryczałtową;

b) kwoty podatkowe, przypadające od tego dochodu według ustawowych stop procentowych, przyczem co do obliczenia podatku trzymać się należy tej zasady, że na kolejach głównych podatek 12-procentowy od każdego 112 koron dochodu brutto wymierzony być ma w kwocie 12 koron;

c) dopłatę lub nadpłatę, wynikającą z porównania sumy stanowczo obliczonej należności podatkowej z zadatkiem za dotyczący miesiąc zapłaconym.

5. Dopłatę lub nadpłatę wynikającą z ostatecznego obrachunku należy przy jednoczesnym uiszczaniu miesięcznego zadatku z reguły brać w rachubę.

6. Ceny jazdy pobierane w walucie zagranicznej, przeliczane będą według kursów średnich, które Ministerstwo kolei żelaznych poda poszczególnym kolejom co miesiąca do wiadomości, a które stanowić mają także podstawę obliczania dochodu.

7. W celu ostatecznego sprawdzenia zapłaty podatku przedłożyć należy właściwej naczelnej władzy skarbowej pierwszej instancji (art. 9) co roku najpóźniej do 1. lipca obrachunek roczny za ostatni ukończony rok administracyjny.

Ten obrachunek roczny winien zawierać przede wszystkim następujące szczegóły:

- a) sumę roczną dochodów z ruchu osobowego opodatkowanych w ostatecznych obrachunkach miesięcznych;
- b) dochód z ruchu osobowego, nie podlegającego podatкови, przyczem rozróżniać należy:
 - α) te kwoty, które wykazane są wprawdzie w zamknięciu rachunków pod rubryką „dochód z ruchu osobowego“, jednak nie mogą być uważane za „cenę jazdy“ (art. 1), i
 - β) owe kwoty, które wprawdzie poczytywać należy za „cenę jazdy“, które jednak na zasadzie szczególnego postanowienia ustawy uwolnione są od podatku biletowego (§. 9, lit. a, b i c i §. 10, zdanie ostatnie, ustawy).

Wszystkie te kwoty roczne wykazywać należy oddzielnie od siebie, a to według poszczególnych tytułów uwolnienia.

Wolnego od podatku dochodu z przewozu osób według taryfy wojskowej (§. 9, lit. b ustawy) można niewykazywać szczegółowo, jeżeli dochód ten w zamknięciu rachunków dotyczącej kolei wykazany jest w osobnej rubryce.

Do obrachunku rocznego dołączyć należy jeden egzemplarz zamknięcia rachunków za dotyczący rok obrotowy.

Przytem należy wyjaśnić wszelkie różnice, jakieby zachodziły między dochodem z ruchu osobowego, wykazany w obrachunku rocznym, a takim samym dochodem, wykazany w zamknięciu rachunku.

8. W celu sprawdzenia obrachunków, dotyczących się podatku, winny przedsiębiorstwa kolejowe przedkładać organom Administracji skarbowej na ich żądanie swe zapiski oryginalne i księgi.

Artykuł 8.

Kary porządkowe.

Nakładanie kar porządkowych, w §ie 4 ustawy przewidzianych, zastrzeżone jest Ministerstwu skarbu w porozumieniu z Ministerstwem kolei żelaznych.

Najwyższa kwota tych kar porządkowych wynosi 500 koron.

Artykuł 9.

Tok instancji.

Z wyjątkiem przypadków, w których chodzi o nakładanie kar porządkowych w myśl art. 8go, do wydawania zarządzeń i decyzji, dotyczących się podatku od biletów jazdy, powołana jest w pierwszej instancji ta naczelną władzą skarbową pierwszej instancji (powiatowa dyrekcja skarbu [oddział należności], urząd wymiaru należności), w której okręgu urzędowym zarząd dotyczącej kolei ma swoją siedzibę; dla zarządów kolejowych, których siedziba znajduje się poza granicami królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, właściwą władzą jest główny Urząd wymiaru taks i należności we Wiedniu.

Przeciw takim zarządzeniom i decyzjom dozwolony jest w myśl postanowień ustawy z dnia 19. marca 1876, Dz. u. p. Nr. 28, z wyłączeniem zwyczajnej drogi prawnej, rekurs do krajowej władzy skarbowej, a w dalszym toku instancji do Ministerstwa skarbu, które rozstrzyga w porozumieniu z Ministerstwem kolei żelaznych.

Artykuł 10.

Uwolnienia osobiste.

W myśl §u 9go ustawy uwolnienie od podatku biletowego przysłuha:

- a) Najwyższemu Dworowi;
- b) osobom, przewożonym z zastosowaniem taryfy wojskowej; uwolnienie to jednak nie może być stosowane do jazdy osób wojskowych po cenie niższej w podróżach pozasłużbowych;
- c) robotnikom, którzy na zasadzie taryf, przez Ministerstwo kolei żelaznych zatwierdzonych, jadą za szczególnymi biletami robotniczymi (bilety tygodniowe dla robotników, bilety robotnicze do jazdy powrotnej, bilety do pociągów robotniczych itp.), kosztującymi najmniej o 50 od sta mniej od ceny zwyczajnej, bez doliczenia podatku biletowego.

Co się tyczy osób poszukujących pracy, to ze względu na to, że zarządy kolejowe nie zaprowadziły jeszcze przewozu ich za biletami po cenach niższych, dalsze zarządzenia wydane będą dopiero w miarę przyznawania takich zniżek.

Artykuł 11.

Uwolnienie kolei małych od podatku.

1. Koleje małe, które służą do komunikacji w obrębie pewnej gminy i jej okolicy, korzystają

w myśl §u 10, lit. *a* ustawy z uwolnienia od podatku biletowego, o ile chodzi o przewóz osób w obrębie dotyczącej gminy i na obszarze o promieniu 10-kilometry, licząc od granicy gminy.

Koleje małe, które chcą korzystać z tego uwolnienia, winny postarać się, żeby naczelną władza skarbową pierwszej instancji (art. 9) uznała je za należące do tej kategorii, i przedłożyć w tym celu potrzebne dokumenty. Decyzja co do takich prośb zastrzeżona jest Ministerstwu skarbu w porozumieniu z Ministerstwem kolei żelaznych.

2. Jeżeli poszczególne linie takiej kolei małej (punkt 1) wychodzą poza oznaczony wyżej obręb, w takim razie ruch na tej części kolei, która położona jest poza tym obrębem, podlega podatkowi biletowemu, a przeto dochód z ruchu osobowego na tej części należy oddzielnie wykazywać. (Art. 7).

Od biletów, które upoważniają do jazdy z wolnego od podatku obszaru na obszar podatkowi podlegający, lub na odwrót, obliczyć należy podatek od tej części opłaty za jazdę, jaka wypada ze stosunku wolnej od podatku drogi do drogi podatkowi podlegającej.

III. Należytość stemplowa od biletów jazdy.

Artykuł 12.

Należytość stemplowa od poświadczeń przyjęcia i odbioru, wydawanych przez przedsiębiorstwa kolei żelaznych i parowców na dowód przyjęcia osób do przewozu (bilety osobowe), ustanowiona pod liczbą taryfy 47, lit. *e* ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89, obowiązywać będzie i nadal w wymienionych poniżej przypadkach, jednak z tą zmianą, że uiszczenie jej nie podlega ograniczeniu do maksymalnej kwoty, ustanowionej pod wzmiankowaną liczbą taryfy, tudzież w §ie 2im ustawy z dnia 11. maja 1871, Dz. u. p. Nr. 39. Przypadki te są następujące:

1. przewóz osób na kolejach żelaznych w kierunkach w §ie 4ym wymienionych, i

2. ruch osobowy na parowcach.

Wykazywanie i odsyłanie należytości stemplowej od biletów jazdy odbywać się ma w sposób dotychczasowy.

Co się tyczy należytości stemplowej od biletów jazdy, postanowienie §u 12go ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89, zostaje nienaruszone, a Ministerstwo skarbu może na zasadzie tego paragrafu pozwolić zarządom kolei żelaznych na ich prośbę, żeby rzeczoną należytość stemplową od ruchu, w artykule 4ym oznaczonego, opłacały w stosownych kwotach ryczałtowych.

IV. Należytości stemplowe od przekazów na jazdę koleją żelazną (legitymacyi).

Artykuł 13.

Przedmiot należytości stemplowej.

Należytości stemplowej w §ie 12ym ustawy zaprowadzonej podlegają wszystkie przekazy (legitymacye) na wolną jazdę lub na jazdę po cenie zniżonej, co do których nie zachodzi okoliczność, któraby w myśl ustawy uzasadniała uwolnienie od tej należytości. (§. 12. ust. trzeci, lit. *a*, *b* i *c* ustawy.)

Jeżeli legitymacya upoważnia do jazdy tą lub ową klasą, należytość stemplową uiszczyć należy według wymiaru, przepisanego dla najwyższej klasy, na jaką opiewa legitymacya.

Gdy legitymacya opiewa na kilka osób, należytość stemplową obliczyć należy za każdą z nich oddzielnie. Stosownie do tego należy także w razie, gdy legitymacya taka opiewa na nieoznaczoną szczegółowo ilość osób, oznajmić urzędowi wystawiającemu jeszcze przed wygotowaniem legitymacyi, ile osób z niej ma korzystać, i według tego uiszczyć należytość stemplową.

Legitymacye do jazdy wolnej lub jazdy po cenie zniżonej, które wystawione są wprawdzie w krajach, gdzie ustawa obowiązuje, jednakże mają ważność tylko na liniach kolejowych, poza granicami tych krajów położonych, nie podlegają należytości stemplowej, w §ie 12ym ustawy zaprowadzonej.

Artykuł 14.

Uwolnienia.

1. Każdy zarząd kolejowy winien do końca marca 1903 uwiadomić naczelną władzę skarbową pierwszej instancji (art. 9), jakie wyjątkowe korzyści co do jazdy przyznaje w myśl §u 12go, ustępu trzeciego, lit. *a* ustawy, na liniach, na których utrzymuje ruch.

2. Uwolnienie, przysługujące w myśl §u 12go, ustępu trzeciego, lit. *b* ustawy własnym funkcjonaryuszom i robotnikom kolei żelaznych, tudzież funkcjonaryuszom obcych przedsiębiorstw komunikacyjnych, stosuje się także do funkcjonaryuszy w stanie spoczynku.

Uwolnienie, przysługujące członkom rodziny własnych funkcjonaryuszy pewnej kolei, nie obejmuje legitymacyi, upoważniających do jazdy na liniach obcych przedsiębiorstw komunikacyjnych. Przez członków rodziny rozumieć należy te osoby, które w instrukcyach c. k. kolei państwowych są jako tacy oznaczone, a uwolnienie to ma miejsce tylko o tyle, o ile dotyczące zniżenia nie przekraczają granic w tych instrukcyach wytyczonych.

3. Uwolnienia, przewidziane w §ie 12ym, ustępie trzecim, lit. *c* ustawy (ze względów publicznych, ze względu na służbę kolejową, z powodu ubóstwa lub ze względów humanitarnych) mogą być przyznawane tylko na podstawie przepisów służbowych dotyczą-

tego zarządu kolejowego, wydanych lub zatwierdzonych przez Ministra kolei żelaznych. Dopóki przeto taki przepis służbowy lub zostające z nim na równi zarządzenie nie będzie wydane lub zatwierdzone, dotyczące legitymacje podlegają opłacie stemplowej.

Wzmiankowany przepis służbowy (zarządzenie) przedłożyć należy w odpisie naczelnej władzy skarbowej pierwszej instancji (artykuł 9).

Artykuł 15.

Sposób uiszczania należności stemplowej.

I. Należność stemplowa od przekazów (legitymacji) na wolną jazdę lub na jazdę po cenie zniżonej (§. 12 ustawy) uiszczana będzie z reguły zapomocą powszechnych znaczków stemplowych, a to w następujący sposób:

A. Od przekazów (legitymacji), wystawianych przez zarządy kolei żelaznych, a mianowicie:

1. gdy chodzi o przekazy (legitymacje) na kilkakrotną jazdę:

Bez względu na to, czy tego rodzaju przekazy podlegają opłacie stemplowej, czy nie, należy je przed wydaniem zapisać pod roczną liczbą bieżącą, i to, o ile na nie używa się sporządzonych umyślnie formularzy, w osobnych rejestrach, o ile zaś takich formularzy niema w użyciu, w zeszytach z marginałem jukstowym (tak zwanych ternionach).

Tak rejestry, jak i terniony, powinny przed użyciem być urzędowo uwierzytelnione. W tym celu na pierwszej stronie takiego rejestru lub ternionu wyrazić należy jego przeznaczenie, oznaczyć, z ilu arkuszy się składa, i opatrzyć datą, tudzież podpisem biura wydającego; nadto przewlec należy przez taki rejestr lub ternion sznureczek, którego jeden koniec powinien wystawać z pierwszej kartki, a drugi z ostatniej.

Przygotowany w ten sposób rejestr lub ternion przedłożyć należy powołanemu do tego urzędowi w siedzibie biura wystawiającego, które, przekonawszy się o należytem wypełnieniu wzmiankowanych poprzednio warunków, przytwierdzi jeden koniec sznureczka zapomocą laku i pieczętki urzędowej do pierwszego arkusza, a drugi do ostatniego.

Czynność ta należy w Wiedniu do głównego Urzędu stemplowego, w Pradze i Tryeście do Urzędu stemplowego, a w innych miejscowościach do urzędów poboru należności (urzędów podatkowych itp.).

Znaczki stemplowe przyklepać należy w rejestrach, które zarząd kolejowy zostawia u siebie, lub na jukstach ternionów, na przeznaczonem na to miejscu obok dotyczącej pozycji, a następnie odjąć im wartość przez wyciśnięcie pieczęci kolejowej.

Przekazy na jazdę, za które zapłacono należność, mają być opatrzone następującą klauzulą:

„Należność stemplową w kwocie K . . . h uiszczono“. Klauzulę tę trzeba należyście wypełnić.

O ile chodzi o przekazy wolne od stempla, wymienić należy w rejestrze lub na jukście ternionu w kilku słowach ustawowy tytuł uwolnienia, względnie okoliczność uwolnienia uzasadniającą; dotyczące przekazy zaś opatrzyć należy dopiskiem: „Wolny od należności według §u 12go, ust. 3, lit. a (względnie lit. b lub c) ustawy o podatku od biletów kolejowych“.

Zarządy kolejowe winny najpóźniej do końca marca 1903 uwiadomić właściwą naczelną władzę skarbową pierwszej instancji (artykuł 9), które biura kolejowe mają prawo wystawiania przekazów (legitymacji), a gdyby w tym względzie zaszły jakieś zmiany, podać takowe rzeczonyj władzy również do wiadomości.

2. Gdy chodzi o przekazy (legitymacje) na jazdę jednorazową lub na jedną jazdę do pewnej stacji i napowrót.

Należność stemplową od tego rodzaju przekazów uiszczać należy zapomocą znaczków stemplowych, które przyklepane będą bezpośrednio na legitymacji, a to w następujący sposób:

- kwotę stemplową, jaka należy się za dotyczący przekaz, winien urząd wystawiający wyrazić liczebnie nie tylko na samym przekazie, lecz także na dotyczącej jukście ternionu, względnie w rejestrze, który utrzymuje zamiast ternionu;
- tekst formularzy takich przekazów powinien być ułożony w ten sposób, iżby z niego dokładnie można było wyrozumieć, że przekazy te stają się ważnymi dopiero po wyciśnięciu na nich pieczęci kasy osobowej i że dopiero wtedy uważa się je za wystawione stanowczo;
- o ile chodzi o przekazy wolne od stempla, umieścić należy tak na jukście ternionu, jak i na samym przekazie odpowiedni dopisek, o którym była wzmianka w punkcie 1;
- stronie należy polecić, żeby opatrzyła przekazy stemplowi podlegające na stosownym miejscu odpowiednimi znaczkami stemplowymi i przedłożyła je kasie osobowej w celu wyciśnięcia pieczęci;
- kasa osobowa przekonać się winna, czy kwota, na jaką opiewają przyklepione znaczki stemplowe, zgadza się z kwotą przepisaną, a następnie odjąć im wartość przez wyciśnięcie stempla pociągowego; przekazów nieopatrzonych ani przepisanych znaczkami stemplowymi ani dopiskiem, tyczącym się uwolnienia od stempla, kasa osobowa nie będzie przyjmować.

O ile urzędzenia zarządu kolejowego nie odpowiadają powyższym postanowieniom, Administracja skarbową może także względem przekazów do jazdy jednorazowej lub do jednej jazdy tam i napowrót zażądać uiszczania należności stempłowej w ten sposób, jaki przepisany został w punkcie 1ym co do przekazów na jazdy kilkakrotne.

B. Od przekazów (legitymacyi), których nie wystawiają zarządy kolejowe, lecz inne władze i urzędy.

1. Od tego rodzaju przekazów (legitymacyi) na jazdę kilkakrotną należność stempłowa uiszczana będzie w ten sposób, że znaczki stempłowe przyklepi się na stosownem miejscu przekazu (legitymacyi), a władza wystawiająca odejmie im wartość przez wyciśnięcie pieczęci urzędowej.

2. Co się tyczy przekazów na jazdę jednorazową lub na jedną jazdę tam i napowrót, postępować należy w sposób, przepisany powyżej pod **A**, punkt 2, względem takich samych przekazów, wystawionych przez zarządy kolejowe.

C. Przekazy (legitymacye), opiewające na linie kolejowe w krajach, w których ustawa o podatku biletowym ma moc obowiązującą, a wystawione poza obszarem tych krajów, nie podlegają należności stempłowej zaraz przy wystawieniu, lecz dopiero wtedy, gdy się ich używa do jazdy w krajach objętych rzeczoną ustawą; należność tę uiszczać się będzie w krajach powyższą ustawą objętych bądź przez przyklepienie na dotyczących przekazach (legitymacyach) znaczków stempłowych, którym kolej odejmie wartość swą pieczęcią urzędową, bądź w inny sposób, na jaki Administracja skarbową na szczególną prośbę zezwoli.

II. Zamiast przyklepiać powszechne znaczki stempłowe, można je w urzędzie stempłowym do tego przeznaczonym dać wydrukować na dotyczących formularzach i blankietach; Minister skarbu może na szczególną prośbę pozwolić także na bezpośrednie uiszczanie należności stempłowej.

Artykuł 16.

Kontrola.

1. Jeżeli przy rewizji pociągu pokaże się, że przekaz (legitymacya) tego lub owego podróżnego nie jest opatrzony stemplem w myśl artykułu 15go przepisany lub dopiskiem, stwierdzającym uiszczenie należności stempłowej albo uwolnienie od stempla, w takim razie w stacyi przeznaczenia urzędnicy stacyjni winni przedewszystkiem zażądać od podróżnego dodatkowego uiszczenia należności stempłowej; w przypadku takim przepisany znaczek stempłowy przyklepić należy na przekazie (legitymacyi) i odjąć mu wartość przez wyciśnięcie pieczęci stacyjnej lub pociągowej.

Jeżeli podróżny nie uczyni zadość temu wezwaniu, organa stacyjne winny spisać wywód urzędowy według wzoru, załączonego tu dla przykładu, i odesłać takowy naczelnej władzy skarbowej pierwszej instancji (artykuł 9).

Wzór.

2. Przekazy (legitymacye) odebrane podróżnym razem ze zużyłymi biletami w stacyi przeznaczenia, mogą być przez organa Administracji skarbowej poddane sprawdzeniu, a to w celu przekonania się, czy obowiązek zapłaty należności stempłowej został dopełniony.

W tym samym celu dozwolić należy organom Administracji skarbowej na ich żądanie przeglądania rejestrów lub ternionów, jakie poszczególne zarządy kolejowe utrzymują w celu zapisywania wydanych przekazów (legitymacyi).

Artykuł 17.

Zastosowanie powszechnych przepisów o należnościach stempłowych i bezpośrednich.

Do należności stempłowej od przekazów (legitymacyi) na wolną jazdę lub jazdę po cenie niższej stosowane być mają, o ile nie chodzi o przypadki, które podlegają szczególnym postanowieniom ustawy i niniejszego rozporządzenia, ogólne przepisy o należnościach stempłowych i bezpośrednich, osobliwie w kwestyach, tyjących się obowiązku uiszczania należności, dopełnienia powinności stempłowej, odpowiedzialności, niekorzystnych następstw przekroczenia ustawy, przedawnienia itd.

V. Postanowienia przechodnie i końcowe.

Artykuł 18.

Bilety jazdy, wydane przed chwilą, w której ustawa zacznie obowiązywać.

1. Bilety, wydane przed upływem roku 1902, a przeznaczone do użycia po upływie tegoż roku, podlegają ze zasady podatkowi biletowemu, o ile się z nich robi użytek a nie zachodzą przy tem przypadki wyjątkowe, w punkcie 3im wzmiankowane.

2. Podatek od biletów w punkcie 1ym oznaczonych, pobrać należy w razie użycia ich do jazdy w roku 1903 dodatkowo, a wykazawszy takowy w ogólnej sumie jednocześnie z sporządzeniem stanowczego obrachunku za ten miesiąc, w którym pobór nastąpił, oddać do kasy państwa; gdyby jednak podatek ten policzono podróżnym przy wydawaniu biletów już w roku 1902, w takim razie należy go jednocześnie z ostatecznym obrachunkiem za styczeń 1903 wykazać w sposób powyżej oznaczony i odesłać do kasy państwa.

3. Od podatku biletowego są uwolnione:

- a) bilety na pewne okresy czasu wydane, tudzież bilety abonamentowe, o ile ważność ich zaczęła się przed 1. października 1902, a upływa najpóźniej z końcem września 1903;
- b) inne bilety (bilety do jazdy jednorazowej i bilety powrotne, bilety okrężne itd.), o ile zaczęto ich używać przed 1. stycznia 1903, a ważność ich upływa najpóźniej 28. lutego 1903.

Artykuł 19.

Przekazy (legitymacje), wydane przed chwilą, w której ustawa zacznie obowiązywać.

Przekazy (legitymacje) na wolną jazdę, tudzież na jazdę po cenie niższej, które wydano przed upływem roku 1902, a których ważność rozpoczyna się dopiero od 1. stycznia 1903 lub od chwili późniejszej, podlegają w razie użycia ich od 1. stycznia 1903 należności stemplowej w myśl §u 12go, chyba że zachodziłby przypadek uwolnienia w myśl ustępu trzeciego §u 12go ustawy.

W przypadkach takich należność stemplową uiszczają należy, o ile tego w miarę postanowień artykułu 15go jeszcze nie uczyniono, przez przylepienie na dotyczących przekazach przed ich użyciem znaczków stemplowych, którym hiuro wystawiające

odejmuje wartość odciskiem pieczęci urzędowej lub służbowej.

Artykuł 20.

Uwolnienie od stempla.

Podania, wnoszone w myśl artykułów 5, 6, 7, 11, 12, 14, 15, 16 i 18 rozporządzenia w celu uskutecznienia opłaty podatku, w celu przyznania uwolnienia od podatku lub opustu z tegoż, lub w celach kontroli i ewidencji, tudzież załączki tych podań, są wolne od stempla.

Artykuł 21.

Chwila, w której rozporządzenie zacznie obowiązywać.

Rozporządzenie niniejsze zacznie obowiązywać w ogólności jednocześnie z ustawą z dnia 19. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 153, t. j. od dnia 1. stycznia 1903; jednakże postanowienia, zawarte w artykułach 5, 6, 11, 12, 14, 15, 18 i 19, o ile ich przedmiotem są zarządzenia, które poczynić należy już przed 1. stycznia 1903, aby wykonanie ustawy przygotować, nabędą mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Wittek r. w.

Böhm r. w.

Call r. w.

Firma zarządu kolejowego:

Wzór do artykułu 7.

Stanowczy obrachunek

należności z tytułu podatku od biletów jazdy za ruch osobowy na własnych liniach,
tudzież na liniach, utrzymywanych na rachunek innych przedsiębiorstw,

za miesiąc

Nazwa linii kolejowych	Ustawowa stopa podatkowa w procentach	Dochód brutto		Dochód czysty		Należność podatkowa		Uwaga
		z ruchu podatkowi podlegającego				K	h	
		K	h	K	h			
1. Kolej główna								
a) ruch według §u 1go ustawy	12	3,117.587	20	2,783.560	.	334.027	20	
b) ruch według §u 2go ustawy.....	10	16.228	30	14.753	.	1.475	30	
2. Kolej lokalna A	6	57.584	50	54.325	.	3.259	50	
3. Kolej lokalna B	6	24.125	60	22.760	.	1.365	60	
4. Kolej mała C.....	3	14.811	40	14.380	.	431	40	
S u m a..		3,230.319	.	2,889.778	.	340.541	.	
Jako załączek złożono dnia.....		pod artykułem dziennika.....						
pozostaje do dopłaty								
dopisania na rzecz kolei								

Firma zarządu kolejowego:

Wzór do artykułu 16.

Wywód urzędowy.

Przy pociągu Nr. znaleziono dnia u wymie-
 nion $\frac{\text{ego}}{\text{ej}}$ poniżej podróży $\frac{\text{ego}}{\text{ej}}$ przekaz (legitymację) na $\frac{\text{jazdę wolną}}{\text{jazdę po cenie niższej}}$, wystawiony dla
 jazdy jednorazowej lub jazdy z powrotem klasą, nieopatrzony ani przepisany stemplem, ani do-
 piskiem stwierdzającym uwolnienie od stempla (uiszczenie stempla *):

Imię i nazwisko, charakter	Adres	Biuro wystawiające, znak i numer prze- kazu (legitymacyi)	U w a g a

O tem uwiadamia się niniejszem w myśl artykułu 16go rozporządzenia ministeryalnego z dnia 11. paź-
 dziernika 1902, Dz. u. p. Nr. 195, wydanego w przedmiocie wykonania ustawy o podatku od biletów
 jazdy z dnia 19. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 153.

Pieczęć stacyi

Dzień

Podpis:

*) Wyrazy nieodpowiednie przekreślić.

